

Cuvântul ui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Sunt cu voi cuvânt și trup, copii de la ieslea cuvântului Meu de azi, și iată-Mă după două mii de ani împlinindu-Mă cu venirea Mea din nou pe pământ și strigând în lung și în lat omul. Amin.

Să vină omul la Mine, ca să-l fac din nou! Să vină omul să-l așez din nou în rai, căci viața lui a rămas în rai! Vreau să-l înveșmântez din nou pe om cu haina lui cea din cer, cea din rai. Cu nesticăciunea să-l îmbrac pe om, cu viață veșnică să-l dăruiesc, și să învețe omul ce înseamnă cuvântul om; cuvântul biserică să-l învețe omul. Să fugă omul din lume și să vină la Mine, ca să vin și Eu la el, și să fiu una cu omul. Să nu se mai ascundă omul de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Iată-Mă cum vin la voi, fiilor din urmă, copii ai venirii Mele. Vin la cei ce Mă așteaptă să vin. Vin ca fulgerul când vin, iar calea Mea este de la cer la pământ, de la Tatăl la voi, ca să fiu cu voi mereu, că voi Mă așteptați cu venirea Mea, după cum Eu M-am vestit la voi prin cuvântul Meu care se odihnește peste voi, și între Mine și voi. Amin. Acum două mii de ani am spus că *«fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el»*, și iată împlinirea celor spuse de Mine acum două mii de ani.

O, bine este de omul sănătos la minte și la iubire și la fire și la credința în venirea Mea, căci apostolii Mei acum două mii de ani așa ziceau: *«Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie»*. O, ce bine ar fi să-și caute omul sănătatea cea de la Mine, cea cu Mine, căci David s-a rugat să-l iert după ce a păcătuit. S-a umilit, s-a pocăit, s-a îndurerat și s-a plâns la Mine pentru păcatul lui și a zis: *«Întoarce, Doamne, fața Ta de la păcatele mele, și șterge-le, și mă zidește înăuntru cu inimă curată, cu duh drept, și nu urgisi inima mea cea înfrântă și smerită, Doamne»*. Așa s-a umilit David, și așa a zis după ce a păcătuit. Adam însă s-a ascuns de Mine și s-a dezvinovățit înaintea Mea, și apoi nu M-a mai iubit, de vreme ce nu s-a smerit ca să se bizuie pe dreptatea Mea cu care am lucrat pentru nepocăința lui. Amândoi, și David și Adam, au căzut prin femeie, dar unul s-a împietrit, iar altul s-a umilit și s-a pocăit și a căutat la Mine ca să-l curățesc și să-l înnoiesc.

Să înveți, omule, din cele ce-ți spun Eu ție acum, la venirea Mea după tine, și să-ți cauți sănătatea cea de la Mine, căci scris este în cartea lui David: *«Inima înfrântă și smerită, Dumnezeule, Tu nu o urgisești»*. Să înveți, omule, din venirea Mea după tine, căci iată-Mă după două mii de ani strigând în lung și în lat omul să vină să-l fac din nou, că s-a stricat după ce l-am făcut. Lasă-te atins de Duhul Sfânt al cuvântului Meu care vine după două mii de ani pe pământ după tine, omule, căci vin cu strigarea Mea cea de la miezul nopții și sunt Mirele Care vine. Amin, amin, amin.

O, fiilor copilași care Mă primiți când vin cu cuvântul pe pământ! Eu prin voi Îmi fac strigarea Mea cea de la miezul nopții. Voi sunteți slugile Mele care privegheați întru venirea Mea, iar Eu sunt Mirele. Serbările sfinților Mei sunt cu voi, căci sfinții sunt cu cei sfinți, cu cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el. Maria Egipteanca este scrisă azi pentru serbare pe pământ și în cer. Când Eu, Domnul, am trezit în ea dragostea de cer, ea s-a sculat și s-a dat Mie și s-a făcut locaș sfânt pentru Mine și pentru îngeri, iar îngerii o slujeau, și sfinții o întemeiau pe cele sfinte ale Mele în care ea a rămas până la hotarul dintre ea și viața cea veșnică a omului, și apoi Eu și cu ea am dat mâna pentru veșnicie. Să se roage ei neamul creștinesc de pe pământ, căci ea a biruit păcatul și moartea și a înviat prin pocăință și prin iubire apoi, și prin

credință mereu, și prin sfințenie cu duhul, cu sufletul și cu trupul. Să se roage ei neamul creștinesc de pe pământ. Dar unde este neamul creștinesc? Unde este? O, unde este neamul creștinesc?

Mă întorc la tine, poporul Meu cel mititel. Nu este neam creștinesc pe pământ, căci s-a corcit ca Israel în pustie, care a luat în mijlocul lui străini, iar străinii l-au îndemnat la pofte și la idoli și la plăceri străine de Dumnezeu. O, nu este neam creștinesc pe pământ, căci s-a corcit, și e corcitură cel ce își zice creștin. Mă întorc la tine, poporul Meu cel mititel, și te învăț să fii cu sfinții și cu părinții sfinți și să umbli atent pe cale, căci calea între pământ și cer e plină de aspide, e plină de ascunzișurile celor ce se amestecă. Cine să te mai învețe pe tine viața cea veșnică și porțița ei? Am venit Eu și ți-am deschis ca să intri și ca să-ți fie intrarea binecuvântată de Mine, căci omul cel mincinos s-a așezat la toate răspântiile și își zice omul Meu și face cu ochiul la toți trecătorii ca să intre la el, nu la Mine. N-are omul de unde să mai știe drumul dacă nu vin Eu să i-l spun și să i-l arăt, căci pe ghicite nu se poate pentru calea cea cu lumină și cu viață pe ea, nu se poate, fiilor. Ies Eu în calea omului și îi vorbesc după dreptatea Mea și îi fac judecata, doar, doar s-o umili omul ca să zică apoi cum a zis David, căci așa a zis: *«Fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea, căci Ție Unuia am greșit, și ceea ce este rău înaintea ochilor Tăi, aceea am făcut, încât Tu ești drept și nepărtinitor întru cuvintele și hotărârile Tale, Doamne»*. O, așa să zică omul, fiilor, și să iasă apoi omul din lume și să vină la Mine ca să-l fac din nou, căci s-a stricat după ce l-am făcut, și el nu se poate face, ci se strică mereu. O, greu se mai lasă omul, greu se mai lasă făcut de Mine, greu se mai lasă omul întors la Mine! Iar cel ce se întoarce să vină să-l învăț întoarcerea care-Mi place Mie, să vină să-i dau Eu prin îngeri zidire ca a Mea, statură ca a Mea, să vină să-l fac din nou. Amin, amin, amin.

Iată lucrarea lui Dumnezeu Făcătorul, lucrarea facerii omului la început și la sfârșit, lucrarea lui Dumnezeu Cuvântul, Care lucrează facerea omului. Cel ce vine și nu stă la făcut, acela nu este, acela cade de pe calea răscumpărării. Nici un om nu se poate face singur; îi trebuie mamă și tată pe Dumnezeu, căci omul este tatăl minciunii, și din om ies numai stârpituri, căci așa e lucrarea omului cel ieșit din om. Dar iată-Mă după două mii de ani din nou Făcătorul omului. Eu sunt Omul Cel nou, Omul cu Duh dătător de viață, Omul Cel din Tatăl, căci precum Tatăl are viață în Sine, așa și Fiul are viață în Sine și o dă celor ce se dau Lui. Amin.

Am venit pentru om, Făcător și drept Judecător, că era scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: *«cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor învia; unii spre viață, iar alții spre judecată»*. Eu grăiesc numai adevărul, și tot așa și lucrez, dar omul minciunii și roadele lui s-au întins de șapte mii de ani peste tot pământul. Însă curând, curând voi, copii ai Ierusalimului nou, voi veți cânta slava Mea și facerea Mea și veți zice ca David: *«Al Domnului este pământul și plinirea lui toată»*. Amin, amin, amin. Și voi veți fi muntele Meu cel sfânt și locuitorii lui, neamul celor ce-L caută pe Domnul și fața Domnului, căci curând, curând cerul și pământul vor fi cuprinse întru slava venirii Mele, iar Eu Mă voi mărturisi pe Mine Însumi cu cuvântul, Domnul puterilor și Împăratul slavei. Amin, amin, amin.

03/16-04-2000